

værende Forsvarsminister ophøjedes til igen at være Minister. Og dette er ogsaa blevet udtalt overalt, hvor de radikale Politikere have haft Ordet siden den Tid, og overalt i den radikale Presse. Der har indenfor det radikale Parti kun været en eneste Mening om den Ting, saa hvem der end sidder med Sorteper, vi skulle ikke sidde med ham.

Den højtærede Forsvarsminister er i den senere Tid begyndt at anlægge Injuriesøgmaal. Jeg har tidligere haft Lejlighed til i dette Ting, da en nu afdød Minister anlagde Injuriesøgmaal, at paa-tale, at man fra det offentlige Livs Mænds Side anlagde Injuriesøgmaal overfor Angreb angaaende deres offentlige Virksomhed. Jeg beder vel sondret! Dersom det offentlige Mænds *private* Liv angribes, som for øvrigt ogsaa den højtærede Forsvarsministers *private* Liv er blevet angrebet, i alt Fald paa en Maade, der strejfede ind derpaa, saa kunne de have den samme Ret og samme Grund som enhver anden Borger til at anlægge Injuriesøgmaal for at værge sig. Overfor saadanne Angreb have de ogsaa Lov til at bruge dette Middel for at skabe sig Tavshed paa dette Omraade, for herom skal der være Tavshed. Derfor er der ingen, der mere ivrig end det radikale Venstre protesterer mod ethvert Angreb paa den højtærede Forsvarsminister, som strejfer ind paa det *private* Livs Omraade, og en meget bestemt Protest er jo ogsaa fremkommen i vor Presse med den radikale Venstrepreses Hovedorgan eller Hovedstadsorgan „Politiken“ i Spidsen. Men vel har ogsaa en offentlig Mand Ret til at værge sit *private* Liv gennem Injuriesøgmaal, men Retten hertil maa ogsaa søges udelukkende heri, at der om hans *private* Liv skal være Tavshed ligesom om enhver Privatmands *Privatliv*. Han har Lov til at tiltvinge sig Tavshed der. Men angaaende offentlige Mænds offentlige Virksomhed har man ikke Lov til at tiltvinge sig Tavshed. Der skal der være fri Debat, og offentlige Personer maa vide at finde andre Midler end Injuriesøgmaal til at hævde deres Stilling.

Injuriesøgmaal indeholde nemlig enten en Hævn eller Vold eller begge Dele, naar de bruges af det offentlige Livs Mænd overfor Angreb paa deres offentlige Virksomhed. Man maa huske paa, at Injuriesøgmaals Udfald ikke paa nogen Maade er afhængigt af, hvad der er Sandhed. Man kan meget vel faa en Mand dømt for Injurier, skønt det, der er sagt, er fuld-

kommen sandt. Men naar man faar vedkommende dømt for Injurier, faar man ham straffet, og man tager altsaa Hævn over ham og tvinger ham muligvis til at lade være med at sige sin fuldkommen sandfærdige Mening en anden Gang. Saa har man øvet Vold paa den offentlige Mening, og det har man ikke Lov til. Et godt Eksempel paa dette have vi jo i selve Alberti-Affæren. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) havde angrebet Alberti her i dette Ting ligesom saa mange andre, og det var naturligvis politisk Had, Forfølgelse og Nederdrægtighed altsammen, og Alberti sagde saa oppe i Landstinget disse Ord: Gentag det udenfor Salen Tøddel for Tøddel og Ord for Ord, og hvis De kan vinde Injuriesagen, er jeg villig til at gaa ud af det offentlige Liv. Jeg hørte mere end en af Albertis Partifæller ivrig begejstret sige: Det var et glimrende Svar, der svarede han de Karle akkurat, som de have fortjent det. Det var altsaa noget, der slog an. Og saa var det dog saa bundfalsk og uærligt et Argument. Men dette Argument skulle vi se at faa ud af det offentlige Liv.

Jeg beder Dem tænke paa, at Alberti den 28. Juli 1908, da han var gaaet af som Justitsminister, udsendte en Rundskrivelse, af hvilken jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse blot et lille Stykke, for at man kan se, hvor falsk det altsammen var. Men han blev jo troet af sine Partifæller. Jeg ved fra den Tid, jeg var Medlem af Reformpartiet, at Alberti egentlig ikke spillede nogen politisk Rolle Aarene igennem, men jeg har haft det Indtryk, at fra den Tid, Angrebene rigtig begyndte paa ham, samlede hans Partifæller om ham i en Art Trods, og Manden kom til at spille en større politisk Rolle end hidtil. Man maa huske, at han havde stjaalet alle Pengene ud af Den sjællandske Bondestands Sparekasse, men ikke desto mindre skrev han den 28. Juli til Tillidsmændene ved Sparekassen blandt andet følgende: „Nu ved min Afgang som Justitsminister søge mine politiske Fjender Afløb for deres Had til mig ved at angribe min Stilling til Sparekassen. Dette er en nøje Fortsættelse af alle de andre hadefulde politiske Angreb, som jeg i en Række af Aar har været Genstand for. Skulde jeg nu, da jeg paa Grund af Sygdom og Overanstrengelse er træt, følge mit eget Ønske, vil jeg trække mig tilbage ogsaa fra Sparekassen for at faa den Hvile, jeg